9 Νοεμβρίου 2021

«π. Ανανίας Κουστένης: Ο γέροντας των Εξαρχείων»: Αφιέρωμα στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Πολυμέσα - Multimedia

Ήταν ένα μυστήριο ανερμήνευτο, γιατί ήξερε να κρύβεται, κι εκεί είναι το μεγαλείο της προσωπικότητας του. Ήταν ένα διαμάντι που δεν άφηνε κανέναν να τυφλωθεί από το φως του, την λάμψη του, την ομορφιά του.

Αφιερωματική εκδήλωση στη μνήμη του μακαριστού π. Ανανία Κουστένη, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 7 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Συμμετείχαν ο Αρχιμανδρίτης π. Σιλουανός Ιωάννου, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, Συνεφημέριος και στενός συνεργάτης του μακαριστού π. Ανανία στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα Πετραλώνων και ο κ. Παναγιώτης Φραγκάκος, Θεολόγος και Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Στην εκδήλωση παρουσιάστηκε εκτεταμένο αρχειακό ηχητικό υλικό του μακαριστού π. Ανανία, το οποίο επιμελήθηκε ο π. Σιλουανός.

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ο π. Ανανίας ήταν ένα μυστήριο ανερμήνευτο, γιατί ήξερε να κρύβεται, κι εκεί είναι το μεγαλείο της προσωπικότητας του. Όπως ειπώθηκε, ήταν ένα διαμάντι που δεν άφηνε κανέναν να τυφλωθεί από το φως του, την λάμψη του, την ομορφιά του. Έλεγε πολλά για τον Χριστό κι όχι για τον εαυτό του.

Δεν ξέχασε ποτέ την ταπεινή του καταγωγή, και όπως επεσήμανε ο π. Σιλουανός, ζούσε την ιεροσύνη από την πρώτη στιγμή και βοηθούσε κυρίως τους ανθρώπους. Είχε μεγάλη καρδιά και θυσίασε όλο το αίμα του για όσους βρέθηκαν κοντά του.

Νέος κληρικός στην Δημητσάνα, έκανε φροντιστήριο σε παιδιά, που μπόρεσαν έτσι αργότερα να σπουδάσουν, ενώ η πόρτα του σπιτιού του δεν είχε κλειδί και ο καθένας μπορούσε να τον επισκεφθεί, ακόμα και για να τους δώσει ένα πιάτο φαγητού.

«Ο Γέροντας λειτουργούσε πολλές φορές, ως σκεύος του Αγίου Πνεύματος, να συνεισφέρει στο έργο του Θεού για την σωτηρία του ανθρώπου. Ότι έχει γράψει και ότι έχει πει, είναι για να ανοίξει δρόμο, σε ανθρώπους που ψάχνουν δρόμο.

Αυτό έκανε σε όλη του ζωή, να κοπιάζει και να θυσιάζεται για να φέρει ανθρώπους

κοντά στον Χριστό. Οι ομιλίες που έκανε, είναι θησαυρός. Με το ύφος του το μοναδικό, με την γλώσσα που χρησιμοποιούσε.»

Δεν ενδιαφερόταν και δεν μερίμνησε ποτέ για την εικόνα του, για να είναι πιο ελκυστικός. Και το πολέμησε αυτό, όχι μόνο με τον λόγο του, αλλά και με την καθημερινότητα του.

Το πρόγραμμα του ήταν πολύ σκληρό και το κελί του ήταν ανοιχτό. Ήταν δοσμένος σε όλους τους ανθρώπους που τον είχαν ανάγκη και βοήθησε αμέτρητο κόσμο.

Μεγάλες του αγάπες ήταν ό άγιος Ρωμανός ο Μελωδός και ο Θεοφάνης ο χρονογράφος, των οποίων τα έργα απέδωσε στη νεοελληνική.

Τον άγιο Ρωμανό τον χαρακτήριζε πρίγκηπα της εκκλησιαστικής ποίησης και το ποιητικό του έργο μας δείχνει την χάρη που είχε ο άγιος, το ποιητικό του ταλέντο, την αγάπη του στον Θεό και τον άνθρωπο, την αγάπη του στα πάντα.

Ο όσιος Θεοφάνης ο Χρονογράφος, ήταν η άλλη μεγάλη του αγάπη, και ο μακαριστός π. Ανανίας μετέφερε στη νέα ελληνική την χρονογραφία του.

«Ο Γέροντας στον λόγο του, μετερχόταν κομμάτια από τραγούδια δημοτικά και λαϊκά, παράλληλα με μεγάλους ποιητές, για να δείξει ότι ο καημός και η περιπέτεια του ανθρώπου, έχει περάσει σε όλα τα σημεία της ζωής, ακόμα και στο τραγούδι.

Και οι λύσεις πολλές φορές, βρίσκονται εκεί. Και άνοιγε ένα παράθυρο στο φως, με κάτι που ήδη ήταν γνωστό, κεκτημένο. Πρόκειται για μία τέχνη η οποία είναι ανεπανάληπτη στο πρόσωπο του.»

Είχε την δυνατότητα, συνέχισαν, έχοντας μπροστά του ένα ακροατήριο, να κάνει ανάγνωση των ερωτημάτων που είχε ο καθένας και να δίνει τις απαντήσεις που έστελνε ο Θεός μέσα από αυτόν, κι αυτό ήταν αποτέλεσμα προσευχής.

Ήταν αφιλοχρήματος και ελεήμων, είχε μόνο ένα ράσο και στην καθημερινότητα του ήταν επιμελώς ατημέλητος σε όλα του.

«Στις ομιλίες του, όταν αναφέρονταν στο 1821, κάθε φορά που μιλούσε ήταν μια επέτειος της ελληνικής επανάστασης, γιατί ανακαλούσε μέσα από την ζωή των ηρώων, την ανιδιοτέλεια τους, την αυτοθυσία τους για την πατρίδα, δίνοντας παραδείγματα και πρότυπα.

Όταν αναφέρονταν στους αγίους ή τους ήρωες, ήταν σαν να τους είχε γνωρίσει

από κοντά, την κάθε πτυχή τους και τα μετέδιδε τόσο ζωντανά, χωρίς να μεταφέρει απλώς στείρες εγκυκλοπαιδικές γνώσεις, αλλά το ήθος και το βίωμα.»

Το αφιέρωμα μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:

π. Ανανίας Κουστένης: Ο γέροντας των Εξαρχείων